

Cia cheannchas adhmaid naoi rann?

[Mac Airt, Seán, *Leabhar Branach*, Dublin, 1944, poem 8]

Seaán mhac Ruaidhrí Uí Uiginn .cc.

1 Cia cheannchus adhmaid naoi rann,
dá bhfaghadh cunnradh ann súd?
ar Laighnibh ciarbh ard a tteisd
dom aithne is cruaidh an cheisd úd.

2 Is é freagra Branach oirn:
ná cluintior ocht roinn ná naoi;
go dul Sagsanach tar sál
ní dhíolfam dán iná laoidh.

3 Fine Tuathail na nduas ttrom
anois ní thiúrdaois bonn bán,
go gcuirid suas do shídh Gall
ar luach fichead marg do dhán.

4 Caomhánuigh cérbh fhoraois cliar,
ré neach dhíobh ní fhuil mo shúil
fear ceannuigh adhmuid naoi rann
do ghuais Ghall ní haithne dhúin.

5 Dá siobhlainn, níor dhóigh mo dhíol,
fuil Ghearaltach na ngníomh n-ard
go síol Mórdha nár dhiúlt draoi,
le hadhmaid beag na naoi rann.

6 Cúigeadh Laighion na mac ríogh,
usaide díol mo naoi rann;
do dearbhadh dúin, deimhin scél,
go bhfuil fréamh don einíoch ann.

7 Fear nach umhal do nós Gall
Aodh mhac Seaáin is ard gnaoi,
ós air do chuirios mo chrann
le hadhmaid ocht rann nó naoi.

8 Saoirleannán scoile Chláir Cuinn,
Aodh mhac Seaáin nár thuill béim,
mo naoi roinn chuige dá ttriall;
leantor lé coin a fiadh féin.

9 Acht ua Rémuinn tuillios blad, h,
ní haithnidh damh thoir ná thiar
neach le ceannach [mo] naoi rann;

má tá ann ní fheadar cia.